

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hord-
va vagy vidékre postán
küldve
Egész évre 6 ft — kr
Fél évre 3 ft — kr
Negyedévre 1 ft 50 kr

Hirdetések díja:
□ centiméterenként 3
kr. Kereskedők és gyá-
rosok külön árkedvez-
ményben részesülnek.
Bélyegdíj 30 kr.

Nyilttér sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztői iroda

kiadóhivatal:

CIRNER és LINGNER
Főter 38. szám alatt,
hova úgy a lap szelle-
mi részét illető köz-
lemények, mint az
előfizetések és
hirdetések bér-
mentesen küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Harcz előtt.

— Választási kaleidoszkop. —

Budapest, okt. 16.

Beszélt az öreg generális A nagy-
váradi deputációhoz volt intézve a be-
széd. Ausztriának szöf, de javarésze
indirekt ezézés volt a magyar ellenzék
viselkedésére. Ez az ellenzék a kvóta-
fölemeléssel agitál. Izgatása a kormány
felé csap, de a dualizmust éri. S ami
a dualizmust éri, az fáj a monarchia
nagyhatalmi állásának. Ami pedig ennek
fáj, azt megérzi mind a két ország.
Tisza Kálmán keményen elítelte az
osztrákok kiegyezés-ellenes agitációját,
mely — ugymond — Ausztriának lesz
és lehet csak kárára. Szembe állította
vele a magyar többség viselkedését,
mely példányképe lehetne az osztrak
közvéleménynek. Ausztria maga alatt
vágja el a fát. . . . . Gondolja meg a
magyar ellenzék, vajjon nem ugyanazt
eselekszi-e Magyarországgal szemben,
midőn a kormányt véli ütni, de a dua-
lizmust találja el ütlegeivel. Az öreg
Tisza nem polémizált semmiféle ellen-
zékkel, de minden szava m e n e - t e k e l -

ként esönghet a kiegyezésnek többé-
kevésbé hű „barátai” füleiben.

*

Ugyancsak a nagyváradi deputáció
ittjártakor esett meg, hogy Bánffy
báró, az a „beszélni nem tudó” minisz-
terelnök, ismét egy rendkívül talpra-
esett speech-et mondott. A Tisza Kál-
mán tiszteletére rendezett banketten az
öreg generálist köszöntötte fel, oly len-
dületesen, oly találó mondatokan, hogy
igazán élvezet elolvasni ezt a kis rö-
gönzést. Politikai fontossága e tősztnak
az, hogy Bánffy báró fényes eredmén-
nyel szembeszállt azokkal a tendenció-
zus híresztelésekkel, amelyek egy Tiszaék
és a kormány feje közt állítólag régeb-
ben lappangó és most teljes erővel ki-
tört konfliktusról szóltak. „Tisza Kál-
mán böles tanácsát követni, erőt támogatását igénybe venni,
minden okos kormánynak köte-
lessége.” Ebben kulminál a miniszter-
elnöki beszéd, mely különben is oly
világos, hogy kommentárta nem szorul.

*

Apponyi — nagykövet. Ezt a
friss sütetű kacását az Ugron-párt esti

lapja eresztette világgá, bizonyára oly
ezézből, hogy a jászberényi választók
nyomott hangulatát még nyomottabbá
tegye. Igazán furesán támogatják egy-
mást a fegyverbarátok. Ami pedig a
dolog lényegét illeti, hát valóban köro-
nája lenne az Apponyi gróf híres kö-
vetkezetességének, ha — jászberényi
bukása esetén — a parlamentet, azt az
áldatlan, azt a korrumpált testületet, un-
dorral oit hagyná csak azért, hogy az
osztrak-magyar diplomácia létkörében
találja fel közéleti boldogságát. A ma-
gyar képviselőházban Apponyit — jász-
berényi bukása esetén — bánatná a
sok szabadelvű, aki erőszakkal, pénzzel
vagy bünös furfanggal lett honatyává,
bánatná „a politikai erköles teljes de-
kadenciája”; a párisi nagykövetség pa-
lotájában pedig, a kétféjű sas szárnyai
és a svareczgelb zászló sokat jelentő szö-
vete alatt, jól érezné magát „nemzeti”
én je . . . Tehát csak a jászberényiektől
függ, vajjon leszünk-e tanúi egy oly
Apponyiádának, amely igazán párját
ritkítaná az államférfiak történetében.
Apponyi Albert, aki Magyarországot be-
lülről nem tudja „nemzeti”-vé tenni,

TÁRCSA.

Budapesti elményeim.

„Istenem, beh szép ez a Pest,
Istenem, beh szép” . . . . .

(Vége.)

d) A kiállítás.

A kiállítást megnéztem alaposan, éppen
tízszor, s minthogy, azt hiszem, olvasóim is
épp oly alaposan megnézték, tehát erről
semmi újat és nevezetést nem írhatok, ha
csak meg nem említem, hogy az építészeti
csarnokban általános bámulatot keltett a nagy-
enyedi „Sugár-ut ésennek utczaburkolata, meg
a villanyvilágítás tervezete”, melyet éppen
egy afganistáni mérnök-társaság tanulmá-
nyozott az új persa sah megbízásából, mi-
vel Kábul városát akarják hasonlóképpen
kövezní és rendezni. Azonban az egyenlőtlen
nagy kövekre, a milyen az enyedi flaszter,
megjegyezte az egyik afgán mérnök, hogy
náluk ugyan nincsenek tyukszemek lábak
(mezitláb járnak ott), hanem azért még sem
járnának rajta, mert az ilyen kövezet a me-
zitlábba is tyukszemet rakna. Az ipar-csar-
nokban gyönyörködhetik a férfivilág a sok
vidéki honanyák és kebedus honleányokban.
Oly fejlettek, oly szépek, hogy szinte oda
képzeli az ember a mellükre a czédulát:
„Eladó, s azonnal elvihető.”

e) 5000 pár virslí.

Aztán még mondja valaki, hogy dr. Wlas-
sich miniszter nem bir helyes tanügyi poli-
tikával; ezt hű mameluk nem mondhatja,
csak afféle kurucz ellenzék, az is irigység-
ből. Oly körültekintő, oly előrelátó, prak-
tikus kultuszminiszter — a mióta csak em-
lékeznek — a kulturhistóriában még nem
volt. A kongresszus első ülésén meggyőző-
dött róla, hogy Mária Terézia óta még
ilyen vehemenciával nem készültek a tani-
tók a kenyér-kérdés tárgyalására. Éles eszé-
ben rögtön megvillant, hogy jó lesz ezeket
az éhezettekét először jól megtraktálni s
azután engedni „szakosztályi” tárgyalásokra.
Nagyon praktikus, mert egy jól lakott
oroszlán mindig szelidebb állat, mint egy
éhes komondor.

Az elnök utján tehát az egész kongres-
szust meghívatta villás reggelire, melyet
mutyiban adtak Dániel Ernő kollégájával.

Ilyen evést még nem látott Európa. Az
ünnepek csarnokának karzatán sokkal
több néző volt, mint akárhány operai elő-
adáson. Sanyaró Vendel barátom kinyilat-
koztatta többek hallatára, hogy most az
egyszer bánja, hogy nem lett tanító. Ven-
del barátommal az új Népligetben ismerked-
tem meg Nagyfenekő Sára gőz-kukoricza-
főzdejében, melyet, a központi vásár-csarnok
leégvén, ideiglenesen ott állított fel.

Volt sonka, kolbász, szafaládé és minde-
nek felett virslí doszt. Sör és bor oly ki-
tünő volt, a milyet nem ittem Budapesten
sehol.

A miniszter ur folyton járt — persze baj-
jal — az evő tömeg között, biztatva a pin-
czereket a kiszolgálásra, minket az evésre
(ez utóbbi felesleges fáradság volt). Oly jó
étvágygyal ettünk, hogy én, ki Os-Budavárban
csak egy pár virslit ettem meg, itt két párt
fogyasztottam el (az igaz, hogy ezt a ket-
tőt nem én fizettem).

És itt kötelességemnek tartom kijelenteni,
hogy az az Enyeden elterjedt hamis hír,
mintha a miniszter ur a kander mellé ál-
lott volna az abáló villával s ő osztotta
volna páronként a virslit, s aki másodsor
ment oda, annak a körmére koppintott,
csak ráfogás, csak irigy rágalom. A szer-
kesztő urnak jogában áll lapidáris stíluso-
mon rövidíteni, de én az igazság szent ne-
vében kérem, ezt a kijelentésemet semmi
szin alatt ki ne hagyja, mert ennek igazsá-
gát Bihari Pista kollégám is bizonyítja.

Az azonban megtörtént, azt mondják (én
ugyan nem láttam), hogy Éhös Pétör kajlasi
néptanító egy pár virslit s egy palaczk bort
dugott zsebre. Én azt hiszem, semmi rossz
szándékból nem tette, hanem inkább csak
összehasonlítási ezézből az „olcsó ellátási
vállalat” ebédjével.

megpróbálná azt kívülről — egy közös nagy követség útján? Nem, azt higgye el, aki akarja . . . A legszebb a dologban az, hogy a „Nemzeti Ujság“ azzal vádolja a kacsá terjesztőjét, — az Ugronpárti esti lapot — hogy egy gyékényen árul a kormánylyal, mely taktikából terjeszti a párisi nagykövetség meséjét, csak hogy eltegye láb alól Apponyit. *Risum teneatis* . . .

*

Nagy különben a műkönyvek árja és a műdüh tájtékja Apponyiék táborában. A kormány ellenjelöltet mert neki állítani, neki — az ő biztos kerületében. Hallatlan vakmerőség és szabadelvű cynizmus! . . . Ha annyira biztos és Apponyihű ez a kerület, akkor mit jajgatnak? Ha Apponyi annyira ura a helyzetnek az ő saját külön kerületében, akkor miért féltik őt? És ha nem az, akkor mi jogon kívánják azt, hogy a kormánypárt támogassa őt vagy legalább is semleges. maradjon vele szemben? Hát privilegiuma van valakinek egy-egy kerületre? Vagy pedig szűnnie kell a „nemzet vezéré“-vel szemben minden alkotmányos küzdelemnek? Jól írja a „Magyar Ujság“:

„Mi azt tartjuk: c'est la guerre! Nagyon elhibázott taktikának tartjuk azt, hogy a kormány némely kerületet, bármily tekintetből, kihagyjon és saját pártját, mely ott létezik, cserben hagyva, lehetlenné tegye híveinek, hogy politikai meggyőződésüknek kifejezést adhasanak. . . . A háboru nem ismer érzelmeskedést. . . . Tehetünk-e róla, ha Apponyinak rossz a politikája, s ha, amennyire bámulja az ország szónoki tehet-

ségét, épp oly kevéssé van elragadtatva az ő határozatlan, ingadozó, se hus, se hal-politikájától, mely a magyar nemzet határozott, egyenes természetével annyira ellenkezik?“

Ha Jászberényben elbukik — habeat sibi.

*

Hogy a szabadelvűek ügye hallatlan győzelemmel fog kikerülni a választási harcából, a fölött ma már ebben az országban senki sem kételkedik. Hanem igenis vannak, akik előre is hibáztatják az eszközöket, melyekkel a győztes eredményt el fogjuk érni. Még seholy sincs leverte egy ellenfél sem és már is — csak úgy általánosságban és tömegesen — azzal vádolják a kormányt és pártíveit, hogy erőszakkal és korrupcióval dolgozik, s hogy annak fogja köszönni a többséget. Mi jobban ismerjük e biztos győzelem faktorait. Tudjuk, hogy azok háromfélék. Első sorban az ellenzék ziláltsága és önközta hitel-vesztettsége, továbbá a szabadelvű párt elvűsége és ezéltudatos, a politikai élet összes mozzanataira kiható, valóban nemzeti programja, végül pedig a pártvezérnek, a kabinet fejének kiváló tulajdonságai. Az utóbbiakról így ír egy előkelő hamburgi lap: „Ez az okos ember, aki előtt épp annyira idegen a hősködés pózolása, mint a tulfurfangos diplomataé, minden tulhajtás nélkül, egyedül az egészséges emberi ész szabályai szerint, oly művet hajtott végre, a melyre nézve a legerősebb embert nem elég erősnek, a legfurfangosabbat nem elég furfangosnak vélték.“ Bánffy báró — írja továbbá

e lap — „egy európaiilag elismert ravaszságu diplomatának, a milyen Kálnoky gróf volt, tuljárt az eszén és mint politikus oly kitűnően vált be, ahogyan egyetlen iskolázott államférfinak se Magyarországon, se másutt jobban nem sikerült. . . . A magyar kormánylynak és a magyar nemzetnek nagyértékű barátokat szerzett, az udvarnál tekintélyt, a külföldön becsületet vívott ki számára, és mindezt nem csak a maga kedvéért tette, hanem a nemzetért, az államért is, amelyet képvisel. És mily eszközökkel érte el mindezt? Tiszta észszel, emberismerettel, bátorsággal, türelemmel és kitartással, hozzá a becsületességnek, a loyaltásnak és nyíltságnak teljes mértékével, és a szilárd elhatározás megfelelő dóziséval. A megbecsülés, melyet Bánffy kormányzásának másfél esztendeje óta magának kivívott, a népszerűség, melyre veigödött, kell, hogy az ő és kabinetje tartalék alapját képezze a küszöbön levő választási hadjáratban.“

Igy ítél egy független külföldi lap a mi miniszterelnökökről. Hogy a magyar nemzet miként gondolkozik felette, azt meg fogja mondani a választási urnák előtt.

Sz. 41 1896 k. v.

Hirdetmény.

Alsófehérvármegye központi választmánya közhírré teszi az 1874. évi 33. t. cz. 62. cikkelye értelmében:

1. Az 1896 — 1901-iki időszakra küldendő országgyűlési képviselők választási napjait 1896. évi október hó 28-ika tüzetik ki.

2. A választási eljárás a nagyenyedi választókerületben Nagy-Enyeden a vár-

f) Kirándulások.

A tanítók kaszinója rendező bizottsága fogadó bizottságának kalauzoló bizottsága, illetőleg ennek turista osztálya gondoskodott a kongresszus tagjainak szórakoztatásáról is. Nevezetesen július 5-én Aquincum romjaihoz kalauzoltak kirándulást. Ebben nem vettem részt, mivel ócska téglát, mohos követ láttam az életben eleget. Aztán tört reményeim, csalódásaim romjain ugyanis van időm és alkalmam keseregni eleget (csak, hála istennek, soh'se teszem). Július 6-án a Zugligetbe volt kirándulás szervezve. Sokan mentek, főképp a tanítói szépnemből, mivel táncmultság is kecsgett. Hogyne vágytak volna a tanítónők? Táncolni Budapesten a Zugligetben, mégis csak külön multság lehet, mint Kutya-Bagason vagy Csipigő-Macskáson, aztán milyen jó lett volna egy kis pletykát gyűjteni az unalmas téli estékre, mit a falusi elite hölgyeknek uszonna-kávé mellett el terécseltek volna. Na, de rosszul ütött ki. A Paprika Jancsi hóstetteim kívül nem sok multság volt, ez pedig oly olcsó multság, hogy 3-szori tányérozással sem került többé 6 egész fillérrél. A tánczra későn került a sor — esernyők alatt. — Magam nem táncoltam, mivel csak ifju koromban táncoltam, akkor is csak a jegyesemmel, hivatalból; most pedig nem volt ki hivatalból megtáncoltasson.

Hanem, fájdalom, 9 órakor már vége lett a mulatságnak, mivel az omnibuszkocsik kijelentették, hogy: „most tessenek bejöni a városba, mert többet nem gyövünk ki!“ Erre nagy lázas sietséggel lön általános oszlás.

Igen helyén lett volna a tanügyi kongresszus előtt tartani meg az omnibusz-kocsik kongresszusát (ide Gazsáné is elküldötte volna az övét egy kis emberséget tanulni), ott velők meg kellett volna értetni hogy ha vidéki urak és hölgyek akarnak a Zugligetben táncolni, akkor bálószlásig tart a kocsis „hivatalos órája“, mert az omnibusz mégis csak nem postahivatal, hogy 9 órakor „schluss“, aztán „az Istennek se expedialok többet“. Különben a rendező bizottság a táncz-sovár hölgyek megnyugtatóására kilátásba helyezte, hogy a jövő milleniumra ezen akadály el lesz hártva.

Nagyobb szabásu kirándulás volt a július 7-ki Visegrádra külön vonaton. Ebben 450 tanító és tanítónő vett részt.

Reggel 1/28 órakor indultunk a nyugoti pálya-udvarból. Az idő homályos volt (bizony a kongresszus is). Alig mentünk egy fél órát, esni kezdett. Szörnyen elkedvetlenedtünk. Mondám: na, ez a kirándulás is fucsba megy, mire a rendező bizottságot el is neveztük „fucsos-komániának“.

Pedig hát ők szegények nem tehetek róla. Ők mindent elkövettek, hogy jól sikerüljön. Jupiter pluviushoz fényes küldött-

séget menesztettek a jó idő kieszközölésé végett, s ő szent felsége meg is ígerte, mivel fiatalabb éveiben ő maga is nagy kedvelője volt a kirándulásoknak „párosan“.

Eppen ez volt most is a bibi, mert a feltékeny Juno (nincs irtózatossabb teremtes, mint egy feltékeny asszony), eszébe jutván férje-ura esinjei Ithakában, Kréta szigetén stb. — látva, mennyi sok szép tanítónő vesz részt a kirándulásban — oly szakadó záport küldött, hogy Nagy-Maroson alig tudtunk kiszállani a vonatból.

Négyszeri fordulással alig tudtunk átkelni a gőzkompon, nyitott esernyők alatt. Berohantunk egy vendéglőbe, ott villás reggeli mellett vártuk az idő jobbra fordulását, ami meg is lett. „Nyári eső, asszonysírás, gyermek-harag hamar mulik.“ Végre megállott az eső, megkezdttük a felvonulást, ami kissé nehezen ment a sikos uton. A visegrádi vártetón oly szélvihar tört ki, hogy majd bevitt a Dunába.

Roppant kínban voltak a hölgyek, mivel a lenge nyári kalapok és szoknyák folyton ellentétes irányban igyekeztek mozogni. Mindkét kézzel kelle erősen dolgozni szegény kisasszonyoknak, hogy a toalettjüket valahogy normális rendben tarthassák; azért gyönyörködhattunk eleget a harisnyák sokféle színűségében, lévén közben-közben egy-egy nagyobb spektakulum is. Így nem sokat időzhettünk a tetőn; be lévén borulva, ugy

megyeházánál, a marosujvári választókerületben Maros-Ujvárt a Stefánia-bánya intézőjében, a magyarigeni választókerületben Magyarigenben a község-házában, az alvinczi kerületben Alvinczen a község-házában a helyi idő szerint reggeli 8 órakor kezdődik. A választási eljárás kezdetét, a képviselőjelölt ajánlására kitűzött félóra leteltét s a szavazás kezdetét 3-3 taracklövés fogja jelezni.

3. A választás vezetésére a következő küldöttségek választottak:

I. A nagyenyedi választókerületben: 1. Választási elnök: Kovács Gyula, jegyző: Lázár István. 2. Helyettes elnök: Müller Mihály, helyettes jegyző: Benedek Gábor.

II. A marosujvári választókerületben: 1. Választási elnök: Fritz Pál, jegyző: Jóvián Antal. 2. Helyettes elnök: Imreh József, helyettes jegyző: Fekete István.

III. A magyarigeni választókerületben: 1. Választási elnök: Csiky János, jegyző: Bakcsy Endre. 2. Helyettes elnök: dr. Dobozi Vilmos, helyettes jegyző: Balogh Odön.

IV. Az alvinczi választókerületben: 1. Választási elnök: Tóth Miklós, jegyző: Benedek Károly. 2. Helyettes elnök: Batta Bertalan, helyettes jegyző: Székely Lehel.

A szavazási sorrend a következő:

I. Nagyenyedi választókerületben: Nagy-Enyed város, Felenyed, Vláháza, Muzsina, Alsó-Orbó, Felső-Orbó, Közép-Orbó, Maros-Béld, Oláh-Lapád, Miriszló, Szabaderdő, Oláh-Rákos, Nyírmező, Tövis, Felyőgy, Diómál, Havas-Gyógy, Diód, Csáklya, Ponor, Remete, Kis Gyógy-patak, Benedek, Alsó-Gáld, Mindszent, Felső-Gáld, Mogos, Balázsfalva város, Balázsfalva falu, Túr, Véza, Csufud, Mihálefalva, Obrázsa.

II. Marosujvári választókerület-

ben: Marosujvár, Nagylak, Káptalan, Felső-Ujvár, Magyar-Csesztve, Csongva, Miklóslaka, Gabud, M-Csucs, Maros-Geze, Maros-Koppánd, Batizháza, Csekelaka, Czintos, Kutyalva, O-Péterlaka, Oroszi, Istvánháza, M-Bükkös, Ózd, Szentjakab, Harri, Lándor, Gambucz, M-Forró, Szentbenedek, Medvés, M-Sülye, M Herepe, Elekos, Ispánlaka, O-Szilvás, O-Torpos, Asszonynepe, Fugad, Háporton, Kisakna, Magyar-Bagó, Magyar Becze, Magyar-Lapád, Vadverem, Kis-Solyos, Lőrinczréve, M-Kapud, Megykerék, Pácalka, Tompaháza, Aphida, Csombord, Gombás, Maros-Szent-Király, Szász-Ujfalu, Buzás-Bocsárd, Karácsonfalva, O-Csesztve.

III. Magyarigeni választókerületben: Magyarigen, Borbánd, Kisfalud, Poklos Czelná, Igenpatak, Magyar-B-Bocsárd, O-Boros-Bocsárd, Intregáld, Krakkó, Királypatak, Tibor Vajasd, M-Szt-Imre-Gáldtó, Kozslárd, Zalathna, Trimpoele, Valea-Doszuluj, Petrozsán, Galacz, Fenes, Ompoly-Preszáka, Pojana, Metesd, Gaurény, Tóthfalud, Ompoicza, Sárd, Abrudfalva, Kerpenyes, Szohodol, Bucsum, Muska.

IV. Alvinczi választókerületben: Alvincz-Borberek Sibisan, Akmár, Szarakszó, Karna, Borsómező, Rakató, Csora, Tartaria, Also M-Váradja, Felső-M-Váradja, Oláh-Dálya, Limba, Csüged, Sospatak, Dronbár, O-Herepe, Sztrázsa, Demeterpatak, Táté, Berve, Henningfalva, Székás, Besenyő, Ohába, Veres-egyháza, Tóhát, Farkastelke, Monora, Szaszpatak, Szász Csanád, Kis-Cserged, Nagy Cserged, Sorostély, Csicsó-Holdvilág, Kiskerek, Kis-Enyed Buzd, Hossz-utalke, Koneza, Gergelyfája, Vingárd, O-Girbó, Spring, Drassó, Kutfalva, Székás-Preszáka, Oláh-Bogát, Kis-Ludas, Pókafava, Örményszékes, Almor, Ladamos.

5. Az 1874. 33. t.-cz. 64. §-a értelmében köteles minden helység előjáró-

sága a választás helyére két tagot nevezni, kik mindaddig, míg azon község választói szavaznak, a választók azonosságát ellenőrizni tartoznak.

6. A választóknak a választásnál semminemű fegyverrel, vagy bottal megjelenni nem szabad (68. §.)

7. Képviselőjelöltet ajánlhat a kerület minden választója; ezen ajánlat írásban adandó be a választási elnöknek vagy a választást megelőző napon, az általa meghatározandó helyen és időben, vagy a választás megnyitása után, reggeli fél 9 óráig. Az ajánlattal egyidejűleg minden jelölt részére minden szavazatszedő küldöttséghez egy vagy két bizalmi férfi jelölendő ki. Az ajánló kívánatára, ajánlatáról tértvény adatik.

8. Ha azonban a választás megnyitása után fél óra alatt csak egy egyén ajánlatot, a választási elnök a választást befejezettnek — s az illető egyént megválasztott országgyűlési képviselőnek nyitvánítja. Ha a kellő időben több egyén ajánlatot képviselőjelöltnek és 10 választó szavazást kíván, — választási elnök azt elrendelni köteles; s ez esetben a szavazás a kirendelt küldöttségek előtt reggeli 9 órakor megkezdendő és megszakítás nélkül folytatandó.

9. A szavazó helyiségben csak a szavazatszedő küldöttség tagjai, a bizalmi férfiak, a közigazgatási tisztviselők és a jegyző mellé rendelt irnokok lehetnek jelen, ezeken felül mindaddig, míg azon város vagy község választói szavaznak, a községi előjáróság kiküldött tagjai és a jelöltek bizalmi férfiai által megjelölt községi lakos és végre a szavazásra beszólított választók.

10. Az első községnél a küldöttségi elnök által kihuzott sors dönt a felett, melyik jelöltre szavazók bocsátatnak először a szavazáshoz. Az utána következő községeknél felváltva illeti az egy jelöltre szavazókat az elsőség. Azon

sem volt semmiféle kilátás, pedig ezert mástunk meg a történelmi nevezetességű varromokat. A komor idő éppen talált e komor falakhoz, melyek nemzetünk diesőségéből oly sok szép napot láttak. Nagy Lajos, Igazságos Mátyás, a ti lábatok nyoma szentelte meg e helyet; míg magyar él a Duna két partján, szent lesz ez mindig.

Az okosabb része a társaságnak a „Salamon tornyánál“ maradt s a kőfalak közt — vedve a vihártól — csak nevette a mi küzdésünket. Visszatérve a vendéglőbe, hol meg volt rendelve az ebéd előre, igen vigan megebédeltünk a kerthelyiségben. Itt már voltak igazi fák is, nem mint a budai svábnál.

Ebéd után pedig, kitakarítva az asztalokat a nagy teremből (egy része a társaságnak itt ebédelt), ropogós cigányzene mellett, az én indítványomra kikorrigálta az ifju tanító nemzedék a zugligeti fucscsba ment táncmulatságot. Engem is biztatott egy tanítónő kollégám, hogy mint indítványozó járjak jó példavai elől és táncoljak én is, mire azt feleltem: „Engedjen meg, kedves kolléga, nem tehetem, mert hát egy doktor se szokta bevenni a saját receptjét.“

Programm szerint 4 órakor át kelle mennünk Nagy-Marosra, hogy az ottani „Csucs“ (nem Maros) hegyről nézzük meg a szép kilátást fel Esztergomig. Hanem ez elmaradt, mert alig szálltunk ki a gőzhajóból, zuhogni

kezdett az eső. Nem volt mit tenni, berohantunk a sváb fogadóba, hol megvolt rendelkezve a vacsoránk.

Akik elől voltunk, berohantunk a kugliszinbe, a többi istállóba, fészerbe, a míg fért, azután sokan meglapultak esernyőik gyenge védelme alatt. Itt a vacsoránál az az érdekes „pech“ történt meg velem, hogy a nagy tolongásban — bár berekedésig kiabáltam — nem tudtam vacsorához jutni, pedig ezt itthon sem mulasztom el, hát még ott, hol már előre kifizettem! Hanem volt bennem m. kir. ész; mikor a sváb kérte a vacsora-„bárczát“: nem adtam oda, míg ennem nem ad.

Valahára hoztak egy porció „paprikás-csirkét“, hanem, uram, bocsásd meg, ha csak így tudnak főzni a sváb asszonyok, akkor bámulni lehet, hogy nem vészett ki a svábság éh-halállal. Nem volt annak se ize, se büze de nem ez volt a „pech“, hanem az, hogy az én porcióm állott: egy nyak és két fejből.

Szomszédaim nevettek, én pedig csendes flegmával oda hívtam a svábot, megmutattam neki a „vacsora-bárczát“, azután a tányeromat és mondtam: „Hallja barátom! én még nézni sem szeretem az olyan madarat, melyiknek egy nyakon két feje van, nem hogy megegyem: magyar ember gyomra ezt be nem veszi, hozzon mást.“ (A míg azt elhozta, ezt megettem.)

Jött a második porció: két nyak, egy fej. Az asztaltársaság óriási hahotában tört ki, én pedig — szörnyű éhes lévén — nem jöttem méregbe, hanem csendes flegmával megkérdeztem a jámbor svábot, hogy honnan szedi ezeket a furesz madarakat; hiszen olyan madár, melyiknek két nyaka s egy feje van, még Bécsben sem terem; ha nem ad becsületesen ennem, nem adom oda a „bárczát“. A szegény sváb, nem volt mit tenni, megvakarta a füle tövét, s neki keseredett s hozott még egy porciót (addig ezt is megettem). Két szárny és egy czubók (ez már lehetséges, hiszen a cigány is egy lábú sült libát vitt be az urfinak a kollégiumba). Ezzel rendben voltam a vacsorával, átadtam a bárczát.

Hanem, ha, mint régen, a verébirtáskor fejekkel kellett beszámolni a birónak, hogy ki hány verebet pusztított: úgy én is a fejek szerint három darab majorságot vacsoráltam meg. Rosszul volt biz az készítve, de jól megettem. Hja! „legjobb szakács az éhség“.

Budapestig az egész vaggon az én vacsorámon mulatott. Egy nyak, két fej; két nyak, egy fej; hát ezen volt is mit mulatni. Hanem a szegény sváb, nem hiszem, hogy mulatságosnak találta volna, egy bárczáért három porció vacsorát adni. Hanem hát érje őt is valami „pech“.

Szabó Gyula.

választók, kik szavazásra akkor nem jelentkeznek, mikor a megállapított sorrend szerint azon községen, vagy városban volt a sor, a többi választóknak s avazása után szavazhatnak.

11. A szavazás nyilvánosan, élő szóval történik.

Kelt Alsófehérvármegye központi választmányának Nagy-Enyeden 1896. évi október hó 17-én tartott üléséből.

Csató János

kir. tanácsos, közp. v. elnök.

Török Bertalan

főjegyző, a közp. v. jegyzője.

Miniszterek, mint képviselő-jelöltek.

Budapest, 1896. október 15.

Az ellenzék sajtó ide s tova ket esztendő óta szünetlenül kongatja a Bánffy-kormány halálharangját. És a Bánffy-kormány úgy van vele, mint az olyan emberek, akiknek a halálhírét költik s akik tudvalevőleg rendszerint hosszuelettűk szoktak lenni. Két esztendeje lesz mar nemsokára, hogy a Bánffy-kormány végvonaglásáról írják, átlag egyszer minden huszonnégy órában, de ez a végvonaglás, úgy látszik, egy cseppet sem árt a kormány egészségének és minden jel szerint sokaig fog még végvonaglani jó erőben és friss egészségben. Annyi bizonyos, hogy az ellenzéki augurok haláljósolatait fölülte különösen illusztrálják a most folyó választási mozgalmak. Azt látjuk napról-napra, hogy a választókerületek liberális polgársága versengve keresi fel bizalmával a kormány tagjait, még pedig nem csupán kormánypárti, hanem eddig erős ellenzéki kerületek is miniszteri képviselő-jelölteket keresnek. Ebben a jelenségben nem a városok stréberkedése és helyi előnyök vadászása nyilatkozik meg, — amint azt az ellenzéki keserűség látja — hanem magasabb etikai szempontok játszanak közre. A liberális musznak országszerte való diadalmas hódító hadjárata ez, amelynek csak természetes jelensége, hogy a közvélemény spontán bizalommal fordul a szabadelvű politika hűséges, becsületes letéteményesei, munkás megvalósítói fele. Eger, amely annyi választáson át feszke volt az ellenzéknek, most elfordul a klerikalizmussal paktáló Ugron-párttól és Lukács Lászlót küldi a parlamentbe; Jászberény, Apponyi ösi kerülete, Erdély Sandorhoz fog partolni minden valószínűség szerint; Wlassics Gyulának több kerület is kínálkozik; Bonyhádon valószínűleg üneplik Perczel Dezsőt; Darányi Ignácot Magyar-Óvár kereste föl; br. Fejérváry Géza majdnem egyhangúlag választja meg Temesvár; és mindezen kívül a kormányférfiak eddigi kerületei is kivétel nélkül híven kitartanak volt képviselőjük mellett, s a legtöbb helyen küzdelem sem lesz. Arról nem is szólva, hogy bizalmasan szinte sereggestől tudakozódtak a kerületek intéző férfiai a minisztereknél és az államtitkároknál, s a hivatalos jelölések száma messze mögötte marad a jelölési kísérleteknek, joggal kérdezhetjük, — jegyz meg a „P. Corr.“ — hol van a kormány az a nagy népszerűtlensége, amelyről olyan kitartással zengenek az ellenzéki újságok? Az ország minden részén lakó választók bizalmának impozáns egyöntetűséggel való megnyilatkozása vajjon azt jelenti-e, hogy a Bánffy-kormány az országban nincs tekintélye? Patvarba is, mi

a népszerűség? Bizonyára az, hogy az ellenzék vezetői egye-másra vesztik el a törzskerületeiket. És ez bizonyára az élet-erő jele, amaz pedig a haldoklásé és a végvonaglásé.

„P. Corr.“

Választási mozgalmak vármegyénkben.

Alsófehér vármegye törvényhatósági bizottsága f. hó 16-án rendkívüli közgyűlést tartott, melynek egyedüli tárgyát a királyi meghívó felolvasása képezte. Zeyk Dániel főispán a szépen látogatott közgyűlést pont 11 órakor megnyitván, Török Bertalan vármegyei főjegyző olvasta fel a legmagasabb leiratot, melyet a közgyűlés tagjai állva hallgattak meg és mely az új országgyűlést november hó 23-ára hívja össze Budapest fő- és székvárosba. A közgyűlés a legmagasabb leiratot hódoló tisztelettel tudomásul vette és határozatilag kimondta, miszerint a központi választmányt a megejtendő általános képviselő-választások formai teendőinek elintézésére utasítani fogja. E határozat kimondása után a közgyűlés véget ért.

Alsófehér vármegye központi választmányára a közgyűlés határozata értelmében f. hó 17-én d. e. 11 órakor gyűlést tartott, melyen a képviselő-választások határnapjával október hó 28-át tüzte ki és a választással járó több törvényes formáságokat megállapította. A központi választmány határozatai egészökből lapunk más helyen olvashatók.

Abrudbánya, Gyulafehérvár, Vizakna városok központi választmányai a választások határnapjával szintén október hó 28-át tüzték ki.

A legújabb mozgalmakra nézve utalunk lapunk más helyen közölt tudósításainkra.

Választási mozgalmak.

Maros-Ujvárt, 1896. okt. 15.

Az „Erdélyi Híradó“ 230. számában „Ellenzék Maros-Ujvárt“ felirattal egy sok valótlansággal s még gyengébb irányban tartott cikk jelent meg, melynek tenorja az, hogy a marosujvári ellenzék a jövő vasárnap nagy akcióra készül, mert meguntta br. Kemény Endre eddigi indolenciáját s a nagy pártgyűlésre több ellenzéki képviselő jön le. Nehány sorban megpróbálom ama híres marosujvári ellenzék gravamenjeinek megvilágítását, melyeket az „Erdélyi Híradó“ csak amugy ereszt világgá, mintha azokat megrendelésre gyártaná.

De térjünk a dologra!

Br. Kemény Endre 1884 óta képviseli a marosujvári kerületet, azonban mandátumát soha nem tekintette, mint az „Erdélyi Híradó“ magát ekesen kifejezi, „privát céljainak szolgáltató magánbirtokú“, nem, mert hiszen neki a képviselőség semmit sem hajtott s a képviselőséget nem használta fel arra, hogy az ugynevezett husos fazekak mellé kerüljön. Képviselte kerületét választóinak bizalmából, legjobb meggyőződése szerint, úgy, hogy választói az új ciklusra is őt fogják képviselésükkel megbízni. Meg fogják bízni pedig azért, mert Maros-Ujvár és ezzel kapcsolatosan a járás érdekében igen nagy szolgálatot tett akkor, mikor a Maros-Ujvárt építendő szodagyár ügyében semmi fáradságot nem ismert. Hiszen, hogy ez az annyi akadályokba ütköző gyár az utóbbi időben oly gyorsan s fényes eredménnyel keresztül ment, kizárólag az ő érdeme. Ott

van továbbá a regále-ügy, melyből községünknek tisztességes jövedelme van szintén; br. Kemény Endre érdeme. Szóval, ha akár a községnek, akár egyesületeknek bármikor szükségük volt arra, hogy érdekükben a kormánytól lépéseket tegyen, br. Kemény Endre szívesen s legnagyobb készséggel tett annyit, mennyit az adott viszonyok közt tenni lehetett. Lehetetlenségekre nem vállalkozott, de hát ilyesmikre nem is lett fölhíva.

Hogy azonban az „Erdélyi Híradó“-tól annyiszor hánytorgatott s általa ugynevezett „jobbágy-rendszer“, amiről itt senki sem tud semmit, nem szüntette meg, az nem az ő mulasztása.

Maros-Ujvár kincstári hely, bányatelep, a házhelyekert minden háztulajdonos fizet évente 1 fit 0:5 krt.; de ennek a megváltása nem oly könnyű dolog, mint azt az „Erdélyi Híradó“ gondolja. Azt nem lehet a zsebből csak amugy kirázogatni. Különbek az „Erdélyi Híradó“ arról még a munkás-zavarások idejéből tévesen s egyoldalulag van informálva s szent egyszerűségében maig is készpénznek veszi tudósítóinak nagyolt értesítéseit.

Azon további mulasztás, hogy a vasuti állomás Kocsárdon van s nem Ujvárt, legkevésbé sem terheli őt. Marosujvári gazda, engedjen meg az „Erdélyi Híradó“, nem termet semmit, itt csak sőt termelnek s azt is a kincstár; hanem inkább a járási birtokosokra, gazdákra s Maros-Ujvár lakosaira lenne előny, hogy itt legyen a vasuti állomás. Ezt mi is jól tudjuk s ez irányban már régen törtétek mozgalmak, s ha ezen rég óhajtott szükséglet a mult idők embe-reinek esőkönyösségeiből nem lehetett nyelbe ütni, azt egészen br. Kemény Endre mulasztásának betudni, csak „Erdélyi Híradó“-i észszel lehet, de hát mi ebből nem kérünk.

Ujabb adat, az „Erdélyi Híradó“ szerint, hogy az ellenzék szervezkedik; az, hogy Fritz Pál bányatanácsost a miniszteriumhoz hívták fel a „marhasót“ gyártása ügyében — És itt kedélyeskedik az „Erdélyi Híradó“, azt mondván: ismerjük mi azt a „marhasót“, melyet „a kormánypárti kecskéknek kell megnyalni“.

Hát nem tudja-e, tisztelt „Erdélyi Híradó“, hogy azt a „marhasót“ a kormány az ellenzéki marhákknak is gyártatja?

Egyetlen igazsága az „Erdélyi Híradó“-nak az, hogy br. Kemény Endre e hó 18-án tartja beszámolóját.

x-y.

Marosujvár, 1896. okt. 16.

A marosujvári választó-kerület szabadelvű párti országgyűlési képviselőjelöltje br. Kemény Endre e hó 18-án fogja beszámolóját megtartani.

Biztosan hisszük és reméljük, hogy e kerület minden választó polgára a magyar történelemben kiváló szerepet játszott és dicső multu hőnek sarját, megénk történelmével egygyé forrt nagynevű családnak egyik szertve tisztelt férfit fogja a képviselői állás tisztos sorába emelni s nem fog ismeretlen s idegenektől importált minorum gentiumok után szaladgálni.

Az ellenzék is kezd akcióba lépni; plakátjain fenhagyon hirdeti, hogy a választó-polgárok ne szavazzanak az osztrákpárt jelöltjére, arra a pártra, mely a polgárok szabadságát lábbal tiporja s amely a kvóta fel-emelésével, illetőleg megszavazásával az adó

kat feljebb emeli. — A hir azt mondja, hogy az ellenzéki jelölt is vasárnap tartja programbeszédjét; de hogy ki az az ur, azt még ma nem lehet tudni. Egy nap három jelölt is van kombinációba véve, de hogy melyik fogja megkísérteni a küzdelmet, az bizonytalan.

Annyit jelezhetek, hogy a kortések kevés befolyással vannak a választókra, mert hiányzik náluk az erkölcsi erő, e nélkül pedig a siker elérhetetlen. x-y.

Éles, Márai és a vizaknai kerület.

A vizaknai kerületet a mu. t. országgyűlésen a nemzetipárti Ugron Zoltán képviselte. Ugy látszik, most azt akarják, hogy az képviselje, aki megvásárolja a szavazatokat. Dereki uraink közül többen ezt hirdették hónapokon át. Meg is lett a gyümölcse. Mi vizaknai választók többen, kik nem mentünk a „jelölt gyűlésekre“, az újságokból olvastuk, hogy a vizaknai kormánypárt már jelölte Éles Henriket és egy második rész jelölte Márai Lajos urat, a budapesti Pasteur-intézet igazgatóját.

Lehet, hogy vannak olyan vizaknai választók, akiknek érdekkben áll, a jelenre és jövőre való tekintettel, a Pasteur-intézet igazgatóját képviselőjévé választani; de nekünk, hála Istennek, nincs szükségünk sem rá, sem az Éles ur pénzére.

Nem akarunk senkit sem gyanúsítani, de kötelességünk a nyilvánosság előtt fölemlíteni a következő tényeket, igazolásul annak, hogy néha mily nagy hatalmat tulajdonítanak a pénznek és mily utakon és módokon igyekeznek pénzzel meggyőződést preparálni és pénzzel meggyőződést vásárolni.

1. Éles ur az 1895. februári vizaknai kaszinóhádra, mint teljesen idegen ember, tombolatárgyul egy arany nyakláncot ajándékozott. Ezt a kaszinó ki is sorsoltatta és egy boldog vizaknai elnyerte. Éles ur pedig, a teljesen ismeretlen, arany nyaklánc útján vonult be Vizaknára és kezdte magát ismertetni. Ez meg semmi különös, de különösebb az, hogy 2-szor Éles ur a kálvinista hívek egyházi hátrálékos tartozásait ugyancsak 1895-ben kifizette, bizonyára csak is felebaráti szeretet és humanizmusból, és az illetők elfogadták ezeket az apró pénzeket; s tény az, hogy 3-szor maga Éles ur és kortesei tele kürtölték a világot, hogy Vizaknán minden választót megfizettek. Második szereplése tehát már nem arany csillogtatásával, hanem zöld hasu bankók osztogatásával függ össze; mindenesetre szerinte legkönnyebb eszköz bizonyos titkos célokért ily uton népszerűséget használni.

4. A tisztelt vizaknai választók, akik között vannak igen furcsa egyének (különben ezekről a jeles férfiakról később fogunk egyet-mást még a tisztujítás idejéből elbeszélni), nem azt tettek, ami utóvégre mégis csak érthető dolog lett volna: hogy ellenzéki jelöltet állítanak föl Zeyk Gáborral szemben, hanem fölállították vele és a közérzülettel szemben Éles (hogy is hitták csak azelőtt?) urat, aki szintén — kormánypárti és sok érdeme közül az a legfőbb Vizaknán, hogy a szüret Gál napjára esnék ott is, ha volna Vizaknán szüret. Bezzeg van most! Elemében van a sok kortes, fogy a bor és a szódavíz, s hétköznap is berugnak az emberek, nemcsak vasárnap. Hangos kurjongatások hirdetik: éljen Éles, éljen a gyáros, nem kell nekünk jogász; éljen a demokrácia, éljen a név-

magyarosítás, nem kell nekünk mágnás, nem kell nekünk református ember, elég, ha mi reformátusok vagyunk. De hogy Éles az aranylánc és zöldhasu bankók forgalomba hozásán kívül minő érdemeket szerzett a tulságos népszerűségre, azt, úgy hiszem, csakis a bor és szódavíz italok kimerői tudják. No de azért nem kell csüggedni. Nem mindenki kapott Vizaknán trinkgeldet, vannak még angazsálatlan választók, akik megélnék az Éles, Márai és Krausz urak (ez is föl akart lépni) pénze nélkül is. Ott leszünk a választásnál mi is, tisztelt kortes urak.

Egy választó.

Vegyes hírek.

— **Kérjük t. olvasóinkat és levelezőinket, hogy az országos képviselőválasztások minden mozzanata felől lapunkat értesíteni sziveskedjenek.**

— **Főuri eljegyzés.** Gróf Teleky Ádám felsőújvári nagybirtokos eljegyezte báró Zeyk József és neje széki gr. Teleky Ágnes szépségéről és kedvességéről híres, szellemes leányát, Ágnesst. Fogadják őszinte jó kívánatainkat.

— **Esküvő.** Dr. Rohonczy Béla balázsfalvi járásorvos az ifjabb orvos-nemzedek jeles tagja, e hó 17-én tartotta esküvőjét Mihály Mariska kisasszonnyal, Mihály László kolozsvári városi kerületi orvos szép és kedves leányával. Gratulálunk.

— **Taligás Áron** név alatt író egyik kiváló munkatársunk „Neda“ című utitárczájának közlését kezdjük meg mai számunk „Csarnok“ rovatában. Külön is felhívjuk olvasó közönségünk figyelmét ezen utitárczára, mert Taligás Áron — mint rendszeren — most is kiváló nyújt, és az olvasó ezen kellemesen, érdekesen és szépen megírt cikket elolvasásával magának szerez egy élvezetes órát.

— **Színház.** Bokody Antal jó hírben álló színigazgató kitértően szervezett 30 tagból álló dráma-, vígjáték-, népszínmű- és operette-társulatával folyó hó 20-án kezd meg 20 előadásra terjedő előadásainak sorozatát. Bokodyék öt év előtt olyan jó emlékeket hagytak városunkban, hogy közönségünk a legjobb indulattal fogadja Bokodyék jövőtelét. annál is inkább, mert ismeri Bokody igazgató erkölcsi és művészi rendszerét, ki a komoly irodalom termékeire nagy súlyt fektet, s teljesen mellőzi a ledér, erkölcstelen fércműveket melyeket a közelmúltban oly gyakran kultiváltak; s ennyi izlést rontó előadások után igazán élvezettel fogunk gyönyörködni a komoly irodalom előadásában, s a Bokody pár, kik művészi hírben állanak, s kiknek kiváló művészetében közönségünknek öt év előtt volt már alkalma gyönyörködni, teljesen biztosítja azon reményünket, hogy most a színházba nem bosszankodni, hanem élvezni megyünk. A társulatnak vannak kiváló erői, kik a fővárosi színházaknak is tagjai voltak, u. m.: Cservári Irma, Markus Ilona, Károlyiné Emilia, Vidor Hermin, Bándi Róza, Kovács Sándor, Krasznay Andor, Szabeni Antal, Péntes Andor, Károlyi Lajos s ezeken kívül kitértő segéd-személyezete van. Bokody különben jó mesternek van elismerve, kinek nagy rendezői talentuma van, s oly korrekt előadásokat tart, hogy a legkenyesebb igényeket is kielégíti. Előre is felhívjuk közönségünket, hogy ezen jól fegyelmezett társulatot a megérdemelt pártfogásban részesítse.

— **Őszi vásár.** E hó 16—17. napjain zajlott le Nagy-Enyeden az őszi vásár, mely kereslet és kínálat tárgyában nagyon egyforma volt. Sajnosan tapasztaltuk, hogy e vásár egyik nevezetessége, a szőlő, a várost és vidéket ért jég következtében, nagyon kevés volt, ami volt is, vagy savanyu, vagy pedig méregdrága volt.

— **Tűz.** E hó 16-án, éppen a vásár napján, délután nagy tűzi láрма zavarta meg a vásáros népet. Winkler János kereskedő udvarán ismeretlen okból a halomra hordott szemét kigyuladt és továbbterjedésnek indult; azonban a gyorsan megjelent vásáros nép nagy tömege és derék tűzoltóink, mielőtt a tűz nagyobb mérvet öltött volna, eloltották. E tüzzel kapcsolatosan felhívjuk a rendőrség figyelmét arra, hogy vásáros időben ne engedje a sátrak beállítását közvetlen a tűzoltói szertár elé, mert e tűz alkalmából kesservesen tapasztaltuk, hogy a sátrak által bezárt szertárt csakis a sátraknak gyors lebontása után tudtuk kinyitni és a szivattyukat kihuzni.

— **Rablási kísérlet.** Az őszi vásárt látogató idegen közönség egy aradmegyei tagját akarta két külteki lakos a vásár napján megkárosítani. Azon esellel, hogy eladó marháik a kath. temető melletti sikátorban vannak, a gyanútlan vásárlót e sikátorba esalták, ott pedig hirtelen torkon ragadták és 90 frtot tartalmazó pénztárczáját elvéve, megfutmodták. A csendőrségnek azonban sikerült a jó madarakat elfogni és a károsnak pénzét visszaszerezni.

— **A Lócsei-naptár** harminczhatodik (1897-re szóló) évfolyama is elhagyta a sajtót. Tartalma élénk, változatos, közhasznú dolgokban ugyancsak gazdag. Az iparos és gazdaközönség iránti tekintetből most is közli az országos vásárok pontos jegyzékét. Szórakoztató olvasmányokban szintén bővelkedik. Szóval: a mai magas fokon álló naptár-irodalmi termékek között minden tekintetben az elsők között áll, s ezért melegen ajánljuk annak a közönségnek a szíves figyelmébe, melyhez a Lócsei-naptár 36 év óta, mint hű barát, minden évben bekopogtat. Ára csak 30 kr.

— **Színházi jelentés.** Alul nevezett színigazgató mely tisztelettel tudatom Nagy-Enyed n. é. közönségével, miszerint csupán 20 előadásra tervezett rövid színévadomat f. evi október 20-án megnyitottam. 30 tagból álló dráma-, vígjáték-, népszínmű- és operette-társulatom a vidék legjobb színi erőiből szervezett, szigorúan fegyelmezett, s oly pontosan összetanult, hogy előadásaink a szó szoros értelmében művészi nivón állanak és a követelőbb műzést is teljesen kielégítik. Műsorom klasszikai remek és legújabb jeles művekből van összeállítva. — Társulatom névsora: Bokody Antal színigazgató, jellemszínész. Kovács Sándor, hősszerelmes, jellem. Péntes Andor, népszínmű- és operette-bariton. Krasznay Andor, szalonszínész, operette-buffó. Szabeni Anta, komikus, operette-buffó. Károlyi Lajos, titkár, apa. Géczy István, apa, jellem. Várady Pál, operette-énekes. Szűcs Albert, operette-tenor. Szilágyi Ödön, Baróthy Antal, Molnár Albert, Vámos Károly, Kiss Árpád segédszínészek és kardalosok. Kemény Bernát, karnagy. Bokodyné M. Róza, társalgó, fiatal anya. Markus Ilona, drámai szende. Péntesné Hermin, naiva. Fruzsna Vidorka, naiva. Cservári Irma, Bándy Róza, operette- és népszínmű-primadonnák. Károlyiné, anya és operette-komika. Sze-

beniné, Kovácsné, Krasznainé, Kovács Lidi, Olajos Róza, Kiss Mari ségedszinésznök és kardalosnők, G. Farkas Mari, sugó, Máthé Julia pénztárosnő. — Első, bemutató előadás kedden, október hó 20-án: Otthon, Suderman világhírű remeke. Berletár 12 előadásra: körszék 10 frt, támlaszék 8 frt, zártszék 6 frt. A berlet rendezése és egyéb intézkedések megtételével Karolyi Lajos titkáromat bízom meg. A n. é. közönség műszertetétébe és pártfogásába ajánlom magamat és társulatomat. Nagy-Enyed, 1896. október 11. Mely tisztelettel Bokody Antal, a brassói színház igazgatója.

— **A marsall fiainak tragédiája.** Koldussorsban élt sokáig a szerencsétlen véget ért Bazaine marsall két fia. Amikor felnőttek, kénytelenek voltak beállni a spanyol hadseregbe, hogy megélhessenek. Nemsokára a spanyol hadakkal a kubai felkelők ellen mentek és ott hősiessé küzdöttek. De apjuk balsorsa üldözte a fiait is. A hadjárat alatt halálosan megbetegedtek és a két hős ifju távol hazája földjétől meghalt.

Meteorologiai jelentés okt. 14-től okt. 17-ig.

Nap	Óra	Légnyomás 700	Hő	Szél iránya és erő- sége	Bor- lat	Csapadék	Hő napi max. min.
7	7	71.3	+10.4	N ₁	1	—	
14	2	69.4	+21.7	NW ₂	1	—	+22.6 +10.0
	9	71.7	+13.2	W ₁	1	—	
	7	73.8	+11.1	W ₂	6	—	
15	2	71.9	+20.2	SE	1	—	+20.8 +7.8
	9	72.9	+13.8	E ₁	0	—	
	7	72.3	+9.2	NW ₁	1	—	
16	2	68.8	+17.6	SE	1	—	+18.1 +8.5
	9	69.8	+11.0	NW ₁	10	1.1	
	7	69.1	+8.8	NW ₂	10	—	
17	2						
	9						

Kilátás: Boros, esős idő lehüléssel.

* A légnyomás tenger színére van átszámítva. — Hő C°. fokokban. Szél iránya: N = észak, S = dél E = kelet, W = nyugat. Szél erőssége = 1—10-iz. Borulat foka = 1—10-ig. Csapadék mennyisége milliméterekben értendő. ● = eső, * = hó, ▲ = jég, △ = dara.

A Margit-sziget jövője.

A „Duna gyöngye“, a szépséges Margit-sziget sem marad el az ünnepségek sorából. Ugyanis József főherceg, a sziget fenséges tulajdonosa, elhatározta, hogy Magyarország ezeréves fennállásának emlékére a Margit-szigetet a fő- és székvárossal, egy a Margit-hídtől levezető szárnyhíddal köti össze.

A szeretett főherceg terve bár nem a legújabb keletű, mindazonáltal nagyobb jótétet jelent a szenvedő emberiséggel szemben, mint nemese szándékának kivételével. Könnyen hozzáférhetővé teszi e rendkívül gyógyító hatással megáldott furdóhelyet és átengedi minden földi halandónak a sziget ózonus, balsamos levegőjét.

A szép terv, melyet Libits Adolf, kir. tanácsos s a főhercegi uradalmak központi jószágkormányzója, megpendített, már a jövő tavasszal meg is valósul s így a jövő nyáron már gyalog közlekedhetünk a szigettel.

E tervvel kapcsolatban a főherceg sok ujtással is fogja meglepni, sőt bámulatba ejteni a fő- és székváros lakosait, valamint a külföld népeit.

Amint a rég várt hid elkészül, azonnal fognak egy gőzfürdő építéséhez, mely jóval fölülmulja majd az eddigelé ismert ilyenmü furdókat. Fedett sétányokat építenek s a furdót a vendéglővel és szállodával összekötik, hogy az idő viszontagságai ellen mindenképpen védve legyen. Szóval a szigetet megszépít, megifjodik a hatalmas fejlődés következtében.

A romok a gyökeres átalakítás mellett sem fogják elveszteni költői bájukat, mert jelenlegi állapotukban megmaradnak, ezzel is mintegy leróni akarván a multak iránt való kegyeletet.

A tervbe vett parcellázás mindaddig elmarad, míg a szigetet védgáttal körül nem veszik és fel nem töltik. A feltöltés után a sziget kétszer akkora területmü lesz, mint most.

A fenséges tulajdonos semmit sem akar többé hallani a sziget eladásáról, mivel jödeje letett már szándékáról.

Tervbe van véve az is, hogy a szárnyhídon a villamos vasut fog közlekedni egészen a felső hajóállomásig. Ezzel aztán mindazt elérte ez a kedves, szép üdülöhely, ami még kívánni való volt.

A hidépítésre vonatkozó engedélyt a székes-főváros tanácsa már rég megadta s így az építés munkálatai gyorsan folyhatnak.

A hid fele része vasból készül, míg a másik felét — magas védőtöltésekkel fogják ellatni.

Sokan nincsenek tisztában azzal, hogy mi történik majd a szigettel, ha elkészült a hid. Ugyanis abban a téves hitben leledzenek, hogy a szárnyhid a sziget eddigi jó hírnevét esökkenteni fogja s így sohasem lesz alkalma a világhirdő nevének a fölvetelére.

Pedig ez vastag tévedés.

A Margit-sziget alsó része lesz a népnek szánt hely, melyen az ő számára furdók épülnek s különféle szórakoztatásokról bőségesen gondoskodik majd a felügyelőség.

A sziget felső részére csak úgy juthatunk ezután is, ha az eddigi belepő díjat lefizetjük.

Az előkelő közönség szórakoztatására is különös gondot fordítanak. Lesz ott gőzfürdő, színház, orfeum, kávéház, hangverseny-, olvasó- és táncsterem, szóval mindaz, amit egy világhírű furdótól méltán megkivánhatunk.

Ebből is kiviláglik, hogy a fenséges tulajdonos mennyire szíven viseli a fő- és székváros közönségének érdekét, midőn a szigetből nagy anyagi áldozatokkal elsőrendü furdót, mulató és szórakoztató helyet alkot.

Bizonyára hálás szíven fogadja mindenki a szeretett főherceg emez újabb elhatározásának híret s forrón óhajtja, hogy mielőbb megvalósuljon nemes szándéka.

(Ifj. H. L.)

Közgazdaság.

A cukorrépa termeléséről.

(Folytatás.)

Azon állításom helyességéről, mely szerint kultivált növényeink között a cukorrépa egyik legjövődélmezőbb — különösen szorgalmas szakértő kezében — most lehet legjobban meggyőződni személyesen, miután most van a cukorrépa kiszedésének

és átadásának ideje, s a gazda tisztában van annak mennyiségéről, tehát kiszámíthatja az egy holdra eső tiszta hozamot.

Nagy-Enyed város és vidékének határából nagyobb és kisebb földbirtokosaink most szállítják gyönyörű répaterméseket az állomásra, bizonyára nagyobb örömmel, mint az a sajnálatraméltó gazda, akinek tengeri-földje ama pusztító elemi csapás következtében 2—3 „országos“ szekér helyett csak 6—8 zsák csöves tengerit szolgáltatott, amiből az első kapálás költsége alig fedezhető.

Most van az ideje, hogy az élethöl mértsünk adatokat a répatermelés hozamára vonatkozólag, hogy teyünk összehasonlításokat a tiszta jövedelmek illetőleg.

S bizonyára el is várja a t. olvasó, hogy ez alkalommal példával illusztráljam állításomat; de nem, arra nincs ezen a helyen szükség. Az érdeklődő gazda kevesebb fáradsággal győződhetik meg, midőn fölkeresi közelben lévő cukorrépa termelő földbirtokosainkat, akik szíves készséggel szolgálnak rövid és autentikus felvilágosítással nemcsak a praktikus dolgokra vonatkozólag, hanem a gyár és a termelők közötti szoros üzleti összeköttetés feltételeiről is.

Most hallhatjuk egyik-másik kisebb gazdától, aki sikerrel természetett s egy hold földről 300 méter mázsán felüli termést remél, — mely 300 forint értéket képvisel, miután részvényes termelő méter mázsánként 1 forintot kap — hogy bizony ő is arra a meggyőződésre jutott, miszerint praktikus gazda, ki nek alkalmas földje van a cukorrépatermelésre, ne is természetten mást, mert az képes jó termés mellett, földjének értékét — jelen viszonyokhoz mérve — majdnem fel év alatt megtéríteni.

Ne hallgassunk azok szavára, akik csak saját érdeküket vélik vesélyeztetve a cukorrépa-termesztés meghonosítása által, s tán attól félnek, hogy a cukorrépa megfosztja őket a „drága puliszka“ élvezetéről!

A haladás és jóllet után vágyó intelligens gazda vonzódik minden jövedelmet hozó termény után, s előnyt ad oly növénynek, mely rövid idő alatt biztos pénzt hoz a házhöz, s esetleg kiegyenlítheti a gazdaság többi ágában szenvedett kárt.

Miután a különleges növénytermelés mi-kénti fejlesztése rendkívüli befolyással van egy vidék intelligenciájának fejlesztésére, ez oknál fogva, ha körültekintünk egy köz-ség határában, tisztában lehetünk azonnal avval, milyen képzettségű gazdák lakják: a terményről, s a használatban levő művelő eszközökről meg lehet itélmi a kor haladását.

Hogy már most részletesebben szóljak — ígéretem szerint — az egyes műveletek praktikus kiviteléről, a szántás volna az, mely a legközelebbi feladatát képezi a cukorrépa-termelőnek. A megelőző cikkemben említettem a tarló alászántását és annak fontosságát; most hátra van még a reudes szántás. Itt főkérdés: milyen talaj kívánja meg a szántást? Erre nézve a talaj kötöttsége vagy lazasága szolgál zsinórmértékül.

Laza talaj úgy, mint marosmenti televény homokvegyülettü talaj az őszi szántást nem igényli, míg ellenben keményebb kötéstü agyagos föld feltétlenül megkivánja az őszi szántást legalább is 10—12 c.-m. mélységre. Ha ezt elmulasztaná a gazda — pedig van rá eset — úgy járhatna (ha egy hasonlat-tal élhetek) mint az a gazdaasszony, ki nem dagasztotta meg jól kenyérét, s ha nem sikerül a sütés, bizonyára a kemence,

s minden egyéb a hibás, csak az ő hanyagsága nem!

A szántásra vonatkozólag egyéb figyelembe venni való nem lévén, következnek a vetés, mely azonban tudvalevőleg csak tavasszal leend. Addig is még néhány szóval a vetőmagról s annak beszerzéséről fogunk megemlékezni.

— U. —

Piaci árak.

Nagy-Enyed, 1896. október 15.

Buza legjobb	1	véka	1—
" közepszerű	"	"	—90
Kétszeres legjobb	"	"	—80
" közepszerű	"	"	—75
Rozs legjobb	"	"	—70
" közepszerű	"	"	—65
Zab legjobb	"	"	—50
" közepszerű	"	"	—45
Kukorica (tengeri)	1	véka	—75
Burgonya	"	"	—35
Széna legjobb	egy szekér	"	6.—
Szalma legjobb	"	"	2.20
Bikkfa 1 köbm. keresztirányban nélkül, 1 m. hosszú	"	"	3.50
Cserfa 1	"	"	3.—
Tölgyfa 1	"	"	3.—
Faszén kemény	egy hektoliter	"	1.50
Marhahús	1 kilogramm	"	—36
Sertéshús	"	"	—44
Szalonna	"	"	64—76
Disznósír	"	"	—75
Yöröslagyma	"	"	—10
Foklagyma	"	"	—10

Csarnok.

„Neda.“

(Üti társza.)

Irta Taligás Áron.

Nem bánom, ha a tisztelt olvasó egyelőre bármit is gondol a czimről, ugyanis nem sokára tisztában lesz azzal, hanem a szedőgyerek nehogy „Nellát“ szedjen ki helyette, mert az már öreg hiba volna. Nella nagysámmal is összehozott ugyan utamban a szerencse, de ez együtt utazásunk alatt törtétekről egyebet nem írhatok, mint hogy azon nyolcz óra alatt a gyorsvonaton egyebet se tettünk, mint folyvást vágtuk a harmas tarrakot egy oldalt felállított koffér tetején! Villámvonat lett a gyorsból s repült a vonat is, az idő is! . . .

A Neda emlékéhez már komolyabb esemény fűződik s erről kívánok röviden megemlékezni.

Mult szeptember 22-én a délutáni órákban már elfáradtan a sok lötás-futástól, elbódultan a sok szép régi nagyság, a sok híres festmény, szobor látásától és összecsiptetten a sok velencei emberfaló szűnyogtól, különben pedig utolsó utunkban is a „caual grande“-on az indóház felé sok szépnek emlékét vésegetve be felejtgetésre hajlandó lelkünk emléktáblájára, érkezünk a nagyszerűnek éppen nem mondható pályaudvarba.

Az óra itt jó — mindenki előtt akaratlanul is szembetűnő — helyre van állítva, láthatja mindenki s föl is teszik mindenkiről, miszerint tudja, hány óra- és perczkor indul az ő vonata; itt hiába várja aztán akárki, hogy, mint például Budapesten is történik, minden zavar elkerülése végett s a közönség iránti előzékenységből, a vonatvezető hangos szóval jelentse, hogy minő vonat indul; itt a vonat indul pontosan s aki beszállt, az is. Minket is kevéssé mult, hogy Paduába nem vitt a kevéssé figyelmes és előzékeny talián! Arról aztán, hogy mind a nyolczan, kik együtt utaztunk, egy kupéba jutottunk volna, szó sem volt.

Elobb azonban a pénztárnál lírás bankmótákra volt szükségünk, mert a mi pénzüket itt nem akarták elvenni, holott vendéglőkben, boltokban s például a csipkegyárban is szívesen elvették, adván a tizforintosért 22 lírát és 20 czeniezsmót. Itt az indóházban aztán a pénzváltó olasz ur csak 21 lírát adott, kihasználván kényszerhelyzetünket! De csak hogy elindulhattunk!

Ahogy kiindulsz a soha el nem felejtendő Velence indóházából, azonnal feltűnik egy nagyon hosszú, egyenes, remekül készült töltés, melyen a vonat elhagyja a lagunák városát. Önkénytelenül kérdező és megtudod egy a szűnyogoktól erősen összecsiptett urtól, — kiről e miatt fölteszed, hogy idegen — hogy ezt 1866-ban és megelőzőleg az osztrák állam építette és éppen akkor véggezte be, mikor ki is kellett vonulnia a szép tartományból. Aztán nem igen tűnik fel semmi se! A tájek nem feltűnő szép, csak távolról látod a magas és meredek, de erdőtlen velencei Alpok hegyesorát s benne a feltűnő magas Monte-Cavalló-t, mely 2248 méter magas volta mellett jó messze kidugja fejét a hegység tetejét mindenütt borító felhők közül. De mégis feltűnik valami szokatlan dolog, s ez az állomások rendkívül lármás volta. Ordít itt mindenki torkaszakadtából, az újságáros, teherhordó, a futkosó piuczer, kocsitólók, s az utasok is az utolsó osztályban — csak a vonatvezetőtől hiába várod, hogy ordítsa ő is a stáció nevét s az időt, melyet igénybe vehetsz, ha valamire szükséged van; az itt nem szokás! — S a kocsi belseje is eltűnt a mieinktől; itt nincs kényelmes Kossuth-kupé; itt a 2-ik helyen is minden kartámasz nélküli s kopott, színehagyott kelmével bevont ülések egyenesen ültsz, mint nálunk az utolsón. Sokszor eszembe jut, hogy mindenütt jó lehet, de még is jobb otthon! Ilyen gondolatok közt haladsz át Treviso, Conegliano, Prodenone, Udine, Bussrio állomásokon s Isten ugye! mosolyra vonod szád, midőn Cormons állomás előtt meglátod az osztrák financzot! Ithon vagy már! szebb minden, s bár Görcznél már este van, de felsűt a hold s a vonat a tenger mellé kerülve, derültebb s regényesebb hangulatban haladsz egész Triesztig.

(Vége következik)

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÜRÖK BERTALAN.

Kiadók: Cirner és Lingner.

Cirner és Lingner könyvnyomdája, Nagy-Enyed.

3193—896. tkv.

Árverési hirdetés.

A nagyenyedi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság által a nagyenyedi kisegítő lakarékpenztárnak Kosztán Tódor, Belozát Iliana sz. Kosztán, Bian Anika sz. Kosztán, Kosztán Gavrilla és Kosztán Marina hagyaték elleni végrehajtási ügyben végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 100 frt tőke, ennek 1892. évi december hó 1-és napjától számított 6% kamatai, 27 frt 76 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 8 frt 50 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvédő Kosztán Tódor, Belozát Iliana sz. Kosztán, Bian Anika sz. Kosztán, Kosztán Gavrilla nevében és Kosztán Maria hagyatékát képező, a háportoni 78. számú tjkvben foglalt A+ 151, 152, 625, 1084, 1085, 1299, 1358, 1495/1, 1703, 1963, 1964 hr. sz. alatti ingatlanokra 582 frt megállapított kiküldési árban elrendeltetett.

Az árverés 1896. évi nov. 11-ik napján délelőtt 9 órakor Háporton közszégekben fog megtartatni. Árverezni szándékozók, végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni. Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre váltva után 3 egyenlő 15, 30, 60 nap alatt, minden vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál és Háporton közszégek előjáróságánál tekinthetők meg. A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság. Nagy-Enyed, 1896. június 30-án.

Csernátóni Vajda Péter,
járásbíró.

884 1—1

3076—896. tkv.

Árverési hirdetés.

A nagyenyedi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság által a kir. kincstárnak Stojka Juon, Tódor, Susánna, Ambrosia és Augustin elleni végrehajtási ügyben, végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 88 frt 22 1/2 kr tőke, ennek esedékes 6% kamatai, 7 frt 55 kr már megállapított, valamint jelenlegi 7 frt 55 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvédő Stojka Juon, Tódor, Susánna, Ambrosia és Augustinnak a nagylaki 118 sz. tjkvben A+ 343, 344, 1317, 1318, 1351, 1867 hr. sz. ingatlanokból 1/2 rész jutalékára és pedig a t.-cz. 156 § a értelmében az egészingatlanok 355 frtra megállapított kiküldési árban elrendeltetett.

Az árverés 1896. évi november hó 9-ik napján délelőtt 9 órakor Nagylak közszégekben fog megtartatni. Árverezni szándékozók, végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre váltva után 3 egyenlő részletben, 15, 30, 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt, a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál és Nagylak közszégek előjáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.
Nagy-Enyed, 1896. június 30.

Csernátóni Vajda Péter,

kir. járásbíró.

883 1—1

1051—1896. sz.

Árlejtési hirdetés.

Az ezen kir. országos fegyintézetben 1897. január hó 1-től 1897. december hó végéig szükségletű mintegy 180 mtrm. marhahús, 7 mtrm. borjúhús és 25—30 mtrm. juhús szállításának biztosítása végett 1896. évi november hó 17-ik napján d. e. 10 órakor az intézet hivatalos helyiségében nyilvános árlejtés fog tartatni.

Felhívotnak árlejténi kívánók, hogy szabályszerűen bélyegzett és 200 frt, azaz kettőszáz forint bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatukat, melyben az ajánlati egységi árak számokkal és betűkkel kiirandók, s az is kitüntetendő, hogy ajánlattevő — a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthető — szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti, a fent kitett határidőig hozzám nyujtsák be.

Az árlejtési feltételeknek meg nem felelő, vagy más irányban szabálytalan, továbbá az elkésve érkezett, végül a pót- vagy utóajánlat nem fog figyelembe vétetni.

Nagy-Enyed, 1896. október 12-én.

U r a y,
igazgató

881 1—1

Sz. 3915—896.

Pályázati hirdetés.

Alsófehérmegye marosújvári járásba kebeleztett kutyfalvai körjegyzői körben Oláh-Péterlaka székhelyi lemondás folytán megürült 400 frt évi fizetéssel és 60 frt dologi kiadási jutalékkal egybekötött segédjegyzői állás választás ut-

ján betöltendő lévén, felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy elméleti képzettségüket és az 1883. évi t. cz. 6 §-ában előírt minősítést igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat e hivatalhoz folyó évi **október hó 6-ig** nyujtsák be, mivel később beérkező folyamodványok tekintetbe vétetni nem fognak.

A megválasztandó egyén Oláh-Péterlaka és Szent-Jakab községekből alakult anyakönyvi kerületben a születési és elhalálozási, valamint a házassági anyakönyvek önálló vezetésével is meg lesz bízva, a jegyzői teendőkre nézve a felügyelet a kutyfalvai jegyzőt illeti.

A választás folyó évi **október hó 31-én** d. e. 11 órakor **Oláh-Péterlakán**, mint a kör székhelyén fog megtartatni.

A marosújvári járás szolgabírói hivatalától.

Maros-Ujvárt, 1896. évi október hó 10-én. 879 2-3

Sz. 3914-896.

Pályázati hirdetés.

Alsófehérvármegye marosújvári járásban a marosesúcsi körorvosi állás megüresedvén, erre pályázat nyitattik.

A körorvosi székhely **Magyar-Bükkös**, melyben a nagylaki, m.-csúcsi, csekelaki, magyarbükkösi és kutyfalvai körjegyzőséghez tartozó 20 község 12880 lélekkel van esatolva.

A körorvos-javadalmazása áll: a községek pénztárából aránylagosan fizetendő évi 500 frt fizetés és 150 frt utazási átalányból; a fizetést Magyar-Bükkös község pénztára mint gyűjtő pénztár teljesíti havi előleges részletekben.

Felhívattak a pályázni óhajtók, hogy kellően felszerelt folyamodvényaikat folyó évi **november hó 6-ig** e hivatalhoz nyujtsák be.

A választás M.-Ujvárt 1896. **november hó 14-én** d. e. 10 órakor fog megtartatni.

A marosújvári járás főszolgabírói hivatalától.

Maros-Ujvárt, 1896. évi október hó 10-én. 878 2-3

A Szentkirály-utca 70. szám alatt kiadó egy kényelmesen **butorozott**

utczai szoba,

hol mérsékelt árban — akár helyben elfogyasztva, akár kihordva — izletes

házi koszt

is kapható.

Ugyanott **czimbalom, női ruhaszabás és varrás** alapos oktatására jutányos árban tanítványok felvétetnek.

858 5-6

Must-eladás.

A nagyenyedi ev. ref. Bethlen-főiskola **miriszlói szőlőjében f. hó 23-án és következő napjain leszüretelendő mintegy 150-200 hklnyi Rizling, Som, Muskotály, Tramini és vegyes fajú musttermés** nyilvános árverés útján el fog adatni.

Kikiáltási ára hektoliterenként 28 frt.

Az árverés **folyó hó 22-én d. e. 10 órakor** fog megtartatni N.-Enyeden.

a főiskola jog- és jószágigazgatósági irodájában, hol a részletes feltételek korábban is a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Bánatpénzül 400 frt teendő le készpénzben, vagy óvadékképes érték-papírban.

Az árverés megkezdése előtt **zárt ajánlatok** is fogadhatók el, melyekhez a fenn kitett bánatpénz szintén esatolandó.

Nagy-Enyed, 1896. október 13.

A Bethlen-főiskola
jog- és jószágigazgatósága.

oss 2-2

Csak **4 frt 50 kr**ért
szállítom világhírű

„BOHEMIA“

harmonikámat hosszú billentyűkkel és valódi gyöngyház díszítéssel. Ezen harmonika 2 dupla fúvóval és 11 ranczos, erős fúvóval bír összetörhetetlen éreztarkokkal. — A hangok egyes lemezekre vannak alkalmazva, miért is a harmonikának gyönyörű, orgonához hasonló hangja van.

40 hangu	2 Reg.	15 1/2	×	33 cm	nagy	4 frt 50 kr.
60	3	17	×	34	„	5 „ 50 „
80	4	17 1/2	×	34 1/2	„	6 „ 50 „

Iskola ingyen, portó és csomagolás 60 kr. Képes árjegyzékek ingyen.
Schuster C. A. harmonika gyáros Graslitz (Csehország).
Szétküldés csak utánvéttel. Cseré megengedtetik. **Viszontárúsítók kerestetnek.**

852 4-20

Kathreiner-féle
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉT

oly szivesen iszom

Mindenütt kapható - 1/2 kiló 25kr.

Mi a **Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kavé?**

Valódi **egészségi és családi kavé**, mely Kathreiner gyártási módja által a kedvelt valódi kavé ízét nyeri. Eltekintve egyéb előnyeitől, már ez okból különbözik ezen maláta-kavé minden más hasonló gyártmánytól.

A Kathreiner-féle kavé a legízletesebb, legegészségesebb és legolcsóbb pótkavé. Természetes tiszta gyártmány egész szemekben, miért is felette előnyösen használható, az örölt s ez okból a vevő közönség által nem ellenőrizhető pótkavéval szemben, melyek hatósági vizsgálatok tanúsága szerint gyakorta idegen anyagokkal hamisítvák.

Eleinte csak **harmadrészen**, később felében adhatjuk a Kathreiner-kavét a valódi kavéhoz, s így az egészségre megbecsülhetetlen hatása mellett minden háztartásban jelentékeny megtakarítást eszközölhetünk.

A Kathreiner-féle kavét a **legelső orvosok ajánlják**, s az ugy nyilvános intézetekben, mint **osaládok ezrei körében** naponta jónak bizonyul. Sőt magában, azaz valódi kavé hozzáadása nélkül használva, a Kathreiner-féle kavé a legjobb erősítő szer és a legegészségesebb, legkönnyebben megemészthető és egyszersmind a **legízletesebb ital**.

Lelkiismeretes gazdasszony vagy anya, általában kavéivó, egészsége érdekében perczig se habozzon **Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kavét** használni. Az értéktelen hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csalják a közönséget, a vételnél **vigyázni** kell a fehér eredeti csomagokon látható névre

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekükben ne engedjék magukat rábeszélni! A valódi „Kathreiner!” sohasem szabad más csomagolásban, vagy nyitott áruként eladni.

